

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم صل على محمد و آل محمد

جز تو ام اله و مولایی نیست!

بارالها!

آن کس که حق بودن تو را و باطل بودن غیر تو را دریابد، بدون هیچ تردیدی تنها تو را در این عالم صاحب اثر میداند. و مشتاقانه رد پای اثر تو را در هر کوی و برزنی جست و جو میکند. تو را مقصود خود میداند و برای رسیدن به تو، راهنمایی را برمیزیند که تو برگزیده ای و حق را بر او نازل نموده‌ای. و با هر کس که راه رسیدن به تو را کج کند یا سعی در خاموشی آثار تو داشته باشد، دشمنی می‌نماید و تلاش میکند تا دست اهانت او را قطع نماید. و چه خوش وقت است چنین انسانی؛ چرا که تو شاهد اعمال و نیات اوئی، هم دستگیر اوئی و هم اعمالش را تو خریداری. چه خوش‌حالی‌ای بهتر برای آن که چون تویی آموزش را سامان میدهد؟!

بارالها!

خوش عاقبت است کسی که تو را سرپرست خود گرفته است و برای اعتلای نام و دین و رسول تو، گام برمیدارد و تو هر گام او را به حساب می‌آوری و پرتوان‌ترش میسازی! نام نیک این مردان را تو در صفحه‌های تاریخ، ماندگار کردی و اعمالشان را تو در عالم حفظ کردی و گسترانیدی و این، در مقابل جزای آخرتی‌شان اندک است.

حال آنکه گروههایی که به توان هایشان نازیدند و مقابل تو گردن کشیدند، بدون آنکه سرپرست و یآوری داشته باشند، به خاک مذلت و هلاکت کشاندی و نامشان را نیز یا از یادها بردی و یا روسیاهی شان را برای عبرت آیندگان، باقی گذاشتی. و البته که جایگاه ابدی شان بدتر است!

چه ساده اندیش است کسی که خیال کند که ایمان آوردن به تو، همچون کتمان کنندگانت، راه را از بیراه نمیشناسند و بی هیچ پایه و اساسی و صرفاً از روی خواهش‌های نفسانی، کاری را انجام میدهند یا ترک میکنند! و حال آنکه، آنان با علم به آنکه میشود خوب و بد را شناخت، تشنه یافتن خوبی‌ها و طالب علم هستند، جز تو را عبادت و بندگی نمیکنند و چون تو را دارند در مصائب و مشکلات، نمیشکنند.

خوشا به سعادتشان، تو را چنان در زندگی‌شان وارد کرده اند که هم زندگیشان رنگی خدایی دارد و هم اعمالشان عطری از تو را میپراکند و هم کلامشان، دلنشین و روح افزاست.

بارالها! ای بهترین مولا و یاور!

یاری ام کن تا من نیز چون این بندگان، همواره در رکاب رسول تو و تحت فرمانش باشم، کتابت را نصب العین خویش کنم و هرگز از مسیر هدایت تو خارج یا منحرف نگردم. نه تنها خود از مسیر هدایت دور نشوم که دیگران را به این راه بخوانم، که حیات و سعادت تنها در این مسیر محقق میگردد. چرا که دوری از تو، خود مردگی و بیچارگی است و تنها در مسیر حق است که انسان میتواند رشد کند و شکوفا شود.

خداوندا!

ما را از کسانی که پس از هدایت، رویگردان شدند و به واسطه بستن چشمانشان بر حق و کنار گذاشتن کلام تو، مهر بر قلبهایشان زدی و آنان را کور و کر نمودی و از رحمتت دور کردی، قرار مده.

ای مالک تمام هستی!

هر آنچه را که ما داریم، بلکه خیال میکنیم که داریم، از آن توست! حتی خود ما نیز مخلوق و بنده تویم. اگر اراده کنی که چیزی را از ما بگیری، اگر همه عالم هم جمع شوند نمیتوانند حتی برای لحظه ای اراده تو را به تاخیر اندازند. اما تو به لطف خویش، ما را دعوت به بخشیدن مال خودت میکنی و برای بازگرداندن مال و جانی که خود به ما داده ای، ما را متنعم میگردانی!

پس از چه روست که انسان هایی دچار غفلت میشوند و فقر خویش و بی نیازی تو را از یاد میبرند و چنان دلبسته دنیا میشوند که از دعوت تو دل چرکین میگردند؟! چه موجود عجیبی است انسان!

ای غنی مطلق!

روا مدار که حتی لحظه ای دنیا ما را به خود مشغول دارد که تو را از یاد ببریم.

لذت عبادت خودت را چنان بر ما بچشان که هرگز شیطان نتواند دوری تو را در چشمانمان جلوه دهد، که به جای شتافتن به سوی تو و جهاد با جان و مال، از شنیدن فرمان جهادت خم به ابرو آوریم و تا ابد سیاه گردیم!